

8 Mei Comité regio Mechelen vzw

NIEUWSBRIEF nr. 60 - TWEEDE KWARTAAL 2014

Voorzitter en VU: Mario Van Essche

Secretaris: Jef Van Iseghem - Nieuwe Kapucijnenstr. 39/103 - 2800 Mechelen
015 43 40 02 - info@8meicomitemechelen.be - www.8meicomitemechelen.be

AFGIFTEKANTOOR 1980 ZEMST - ERK. NR. P209412

België - Belgique
P.B.
1980 ZEMST
BC 1760

Inhoud

- P.1 - Eerbetoan aan Regine Beer
- P.2 - Eerbetoan aan Regine Beer
- XX-ste konvooi
- P.3 - XX-ste konvooi
- Boekvoorstelling
- bevestiging
Sint Romboutstoren
- P.4 - Agenda - informatief

Vind ons leuk op

8MeiComiteregioMechelen

I Like Belgium

Jammer maar helaas. Onze rode duivels kunnen niet naar de 1/2 finales van de wereldbeker voetbal. Ze hebben het nochtans schitterend gedaan. Gans het land leefde met hun mee. Overal Belgische vlaggen. Nog niet direct opbergen. Ze mogen gerust nog eens uithangen op 21 juli! Eendracht maakt macht.

Eerbetoan aan een grote dame: Regine Beer.

Regine Beer, één van de laatste overlevenden van de naziholocaust, overleed op 93-jarige leeftijd. (geboren te Amsterdam op 5 november 1920, overleden in Antwerpen op 23 maart 2014). Ze overleefde het concentratiekamp van Auschwitz-Birkenau, waar ze bijna een jaar gevangen heeft gezeten, van 21 mei 1944 tot 6 mei 1945. Aanvankelijk zweeg ze over deze verschrikkingen om dan vanaf de jaren '70, bijna dertig jaar lang, in tweeduizend lezingen, haar getuigenis af te leggen. Op doktersbevel moest ze het wat rustiger aan doen. Toch vertelde de dan 86-jarige Regine Beer in april 2007 nog een keer, en getuigde ze nog in maart 2012 voor de film van ons comité 'Gestolen Jeugd' die op stapel staat en volgend jaar zal worden uitgebracht.

Aan de ontberingen die ze heeft gekend is op zich niets heroïsch. Het was een overlevingsstrijd, een strijd om zelfbehoud. Op de vraag welke gedachten haar overleefde hielden, geeft Regine het volgende antwoord:

"Dat ik moest vrij komen. Ik had een sterke wil, ik wilde vrij komen. Ik móést eruit raken, voor mama. Want ik had haar een onrecht aangedaan, door te luisteren naar mijn directrice. Ik hunkerde naar de vrijheid. En dat heeft mij altijd geholpen. In mijn binnenste zong ik altijd

een liedje dat ik nog van vroeger kende. (zingt) 'De gedachten zijn vrij. Wie raadt ze daarbinnen? Ze dansen voorbij. Als nachtelijke schimmen. Geen mens kan ze naken. Geen jager ze raken. Laat wezen wat zij. De gedachten zijn vrij. Vrij. Vrij.'

De directrice van de normaalschool waar Regine Beer studies volgde wou in orde zijn met het papierwerk. Zij wist dat Regine half joods was en spoorde haar aan om zich in te schrijven in het jodenregister. Regine deed dit, braaf en naïef als ze was. Ze werd op het voorlaatste transport vanuit de Dossinkazerne naar Auschwitz gezet. Het feit dat ze het kamp overleefde was een aaneenschakeling van toevalligheden én de kunst om zo onopvallend mogelijk te zijn.

"Het was verboden om solidair te zijn. Mensen probeerden elkaar soms wel te helpen, maar meestal was het ieder voor zich. Je kon ook bijna niet met elkaar praten, je moest altijd op je hoede zijn. Je was altijd eenzaam. Die eenzaamheid achtervolgt mij vandaag nog altijd.

Wat wél heroïsch mag genoemd worden, is het gegeven dat ze de stap heeft gezet om haar verhaal te vertellen. Telkens opnieuw de confrontatie aan te gaan met haar eigen verleden, haar steeds weerke-

rende nachtmerries. Generaties jongeren een boodschap meegeven, een boodschap van tolerantie en verdraagzaamheid, dat is de heroïsche daad van Regine Beer.

"Denkt u dat het opnieuw zou kunnen gebeuren?" vroeg Knack in 2007.

"Als we niet voorzichtig zijn, wel. Denk maar aan Jean-Marie Le Pen, die de kampen 'een detail in de wereldgeschiedenis' noemt. Als hij dat zegt, zullen heel veel jonge mensen dat ook beginnen te zeggen. Of denk aan het Vlaams Belang.

Als ik hoor hoe die partij nog altijd tekeergaat tegen de allochtonen, dan word ik soms wel bang. Mensen weten blijkbaar niet meer wat dat betekent, ze geven zich geen rekenschap van de mogelijke gevolgen. Mensen beseffen niet hoe gevaarlijk haat is."

Het lijken wel profetische woorden: amper 7 jaar later herhaalt de geschiedenis zich al: in een reactie op kritiek van de Frans-Joodse zanger Patrick Bruel zegt Jean-Marie Le Pen van het Franse Front National

'de volgende keer weer een oven te zullen bouwen'.

Eerder dit jaar nog zei hij tijdens een campagne-bijeenkomst in Marseille dat

'ebola in drie maanden tijd het immigratieprobleem kan oplossen.'

Schokkende uitspraken, maar uiteindelijk zijn de reacties een beetje lauw. In Vlaanderen werden recent zonder enige duiding de uitspraken van Filip De Winter uitgezonden op onder meer Het Journaal waarin hij fulmineert dat het echte probleem de 'bruinen' zijn. Het duurt enige tijd vooraleer hier reactie op komt, zij het ook eerder lauw.

Wie gaat nu de taak verder zetten om jongeren te sensibiliseren?

Wil de nieuwe Regine Beer nu opstaan?

Op haar arm werd het nummer 5148 getatoeëerd.

XX-ste konvooi

Onder ruime belangstelling ging op 27 april, onder leiding van Marc Goossens, de 21ste herdenkingsplechtigheid rond het XX-ste konvooi door in Boortmeerbeek.

Onder het talrijk opgekomen publiek: Simon Gronowski en Koenraad Tinel (zie ook artikel: Op de boekenplank). Verscheidene sprekers namen het woord: Simon Gronowski (overlevende van het XX-ste konvooi), Regina Sluszny (Joods Ondergedoken kind), Marjan Verplancke (Kazerne Dossin) en Michel Laub (namens de Joodse gemeenschap).

De plechtigheid werd opgeluisterd door Fanfare Albert en Koor Crescendo.

Een pluim voor het gemeentestuur van Boortmeerbeek en allen die van deze plechtigheid een succes maakten.

Hieronder de toespraak van Anna en Lauren, leerlingen van GBS Boortmeerbeek

Anna:

5 jaar oorlog

5 jaar pure hel

5 jaar van onwetendheid

5 jaar opgesloten in een cel

Het verbaast me wat je allemaal kunt doen op

5 jaar,

Maar dit is zeker niet voor herhaling vatbaar...

Lauren:

Vandaag zijn we hier allemaal samengekomen ter herdenking van het XXste Transport.

Het is 71 jaar geleden dat een paar jongeren een treindeur openmaakten.

17 mensen zijn in Boortmeerbeek kunnen ontsnappen.

Maar het is niet omdat het al zo lang geleden is, dat we dit mogen vergeten.

Toen wij in het 4de leerjaar zaten, was Simon Gronowski te gast in onze school.

Hij heeft een namiddag doorgebracht in het 5de en 6de leerjaar.

Wij waren nog te jong. Maar dit schooljaar hebben wij met de klas het Holocaust- en Mensenrechtenmuseum Kazerne Dossin in Mechelen bezocht.

Zowel ons bezoek aan het museum als de workshop, hebben veel indruk op ons gemaakt.

Daar hebben we veel informatie gekregen over wat er allemaal gebeurd is in de Tweede Wereldoorlog.

Er was een grote muur met allemaal foto's van mensen die de oorlog wel en niet hebben overleefd.

De mensen op de foto's met een geel-bruine kleur hebben het overleefd en die op de zwart-wit foto's hebben het niet gehaald.

Ik was verbaasd hoeveel foto's er géén kleur

hadden.

Ik heb het ooit eens op het nieuws gezien, maar in het echt is het nog veel pakkender.

Anna:

Wij werden er rondgeleid en volgden de workshop "Parcours 10-12, het verhaal van Simon", de jongen die wist te ontsnappen.

Simon leefde in een eenvoudig, maar gelukkig joods gezin.

Tijdens de oorlog werd hij opgepakt, samen met zijn mama en zijn zus.

Niet omdat zij iets hadden misdaan, maar omdat de nazi's vonden dat zij hier niet thuishoorden...

Hij kwam eerst terecht in de Dossin Kazerne, daarna werd hij weggevoerd in een trein, samen met zijn moeder.

Zij heeft hem gezegd dat hij van de trein moest springen en snel moest weglopen.

Eerst durfde hij het niet zo goed, maar dan deed hij het toch.

Dat was erg dapper.

Je mama zou heel trots op je geweest zijn, Simon, en je grote zus ook!

Lauren:

Oorlog is voor iedereen een gruwelijke tijd.

Kinderen verliezen hun ouders,

Ouders verliezen hun kinderen.

Soms komen hele families om het leven.

Het is heel erg dat mensen zomaar werden opgepakt en gedood.

Je mag toch niet boos zijn op onschuldige mensen, ook niet als ze anders zijn?

Wat betekent dat eigenlijk, anders? We zijn toch allemaal anders? We zijn toch allemaal uniek?

Je geeft toch niemand de schuld voor iets wat hij niet gedaan heeft, omdat hij er anders uitziet of in iets anders gelooft?

Samen:

Wij jongeren gaan er voor zorgen en er alles aan doen om dit nooit meer te laten gebeuren!

Op de boekenplank

Eindelijk bevrijd, geen schuld, geen slachtoffer.

Het onwaarschijnlijke verhaal van een vriendschap tussen een kind ontsnapt aan Auschwitz en een kind van een nazi.

Simon Gronowski's levensverhaal had dat van een gewoon kind in een gewone

familie moeten zijn. Maar hij is een Jood. Op 17 maart 1943 werd hij samen met zijn moeder en zus door de Gestapo opgepakt. Toen hij op 19 april met het beruchte twintigste konvooi werd gedeporteerd, sprong hij uit de trein en kon hij als bij wonder ontsnappen. Hij was toen elf en een half jaar. Zijn moeder en zus verdwenen in Auschwitz.

Ook Koenraad Tinels levensverhaal is tragisch. Zijn vader was een fervente aanhanger van Hitler; zijn broers droegen het uniform en de wapens van de SS en verdedigden de idealen van de Führer.

Deze twee oorlogskinderen, Simon en Koenraad, gingen lange tijd gebukt onder het gewicht van hun verleden.

Tot de zestienjarige Sacha Rangoni hen samenbracht tijdens een lezing die werd georganiseerd door de Union des Progressistes Juifs de Belgique. Uit die ontmoeting ontstond een hechte vriendschap, die haar neerslag vond in dit boek, een oprecht pleidooi voor menselijkheid. Koenraad leerde van Simon dat hij de last van zijn vaders schuld niet dient te dragen, terwijl Simon van Koenraad leerde dat hij niet het eeuwige slachtoffer hoefde te blijven om zijn verloren geliefden te eren.

Hun verhaal werd verwoord door Simon Gronowski, verbeeld door Koenraad Tinels en in perspectief geplaatst door auteur David Van Reybrouck

€ 19.95, inclusief verzendkosten.

ISBN 978 90 9137 640 5

Uitgeverij Hannibal

info@uitgeverijkannibaal.be

De vaudeville rond de bevlaging van de Sint Romboutstoren

We verwijzen naar ons artikel in vorige Nieuwsbrief (nr. 59), waarin we aan het Mechels stadsbestuur hebben voorgesteld om een derde vlaggenmast te plaatsen op de toren.

Hierdoor zouden het grootste deel van de problemen met vlaggenwissels kunnen worden opgelost.

We ontvingen ondertussen een brief van de stad Mechelen waarin het stadsbestuur ons mededeelt dat onze vraag zal worden onderzocht door de diensten van de stad.

Wordt vervolgd.

Maandag 21 juli	Nationale feestdag. Organisatie Stad Mechelen. Programma: zie De Streekkrant.
Zondag 3 augustus	Herdenkingsplechtigheid Meensel-Kiezegem. Voor meer info.: Vital Craeninckx, 0496/50 46 77, Vital.craeninckx@skynet.be
Donderdag 4 september	70 jaar bevrijding stad Mechelen. Organisatie Stad Mechelen. Programma: zie De Streekkrant.
Zondag 28 september	Herdenkingsplechtigheid 70ste Bedevaart Fort van Breendonk: te 14.30 uur. Voor meer info: 03/860 75 28, info@breendonk.be
Zaterdag 25 oktober	Busreis naar Bastogne - Zie bijgevoegd inschrijvingsformulier.
Zaterdag 1 november	Plechtigheid herdenking gesneuvelden ereveld stedelijk kerkhof. Organisatie Stad Mechelen.
Dinsdag 11 november	Herdenking wapenstilstand 1918 - einde WO I, Wollemarkt. Organisatie Stad Mechelen.
12 - 13 november	Filmdagen voor de 3de graad secundair onderwijs - korte film over Nationaal Memoriaal Fort van Breendonk - film 'La Rafle' - bespreking met getuigen.
Zaterdag 15 november	Dag van de Dynastie.

In memoriam

Bodo Van De Voorde

Mevr. Linda Verbeeck

Moeder van Mario Van Essche

Het bestuur biedt aan de familie en vrienden
zijn oprechte deelneming aan.

Lidmaatschap 2014

Uw steun is enorm belangrijk om met evenveel succes
als in het verleden onze doelstellingen te realiseren.
De lidgelden blijven ongewijzigd:

- 2 € student
- 10 € gewoon lid
- 15 € steunend lid
- 25 € erelid

Mogen we tevens vragen om bij de overschrijving van
het lidgeld in "Mededeling" **Lidgeld 2014** en (indien u
dat in het verleden nog niet zou gedaan hebben) uw
geboortedatum te vermelden.

Hebt u een e-mailadres? Dat is handig.

Stuur ons een mail met uw naam, voornaam, adres
en eventueel geboortedatum naar volgend e-
mailadres

info@8meicomitemechelen.be

We kunnen u dan in de toekomst ook per mail
bereiken. Het lidgeld kan gestort worden op het

nieuw rekeningnummer !

8 Mei comité regio Mechelen.

(IBAN) BE31 7310 3572 3455

(BIC) KREDBEBB

Alvast onze dank.

Lancasterbemanning compleet

Dankzij een oproep van Robert
Fisk, Chief Reporter van de
Croydon Guardian ontvingen wij
via de familie deze foto uit Eng-
land.

Navigator F/S Frederick Albert Foster.

°10 juni 1939 - +25 april 1944.

Hij woonde te Thornton Heath, Surrey.

Hij was de oudste van 7 kinderen, van zijn 6
zussen zijn er nog twee in leven.

Volgend jaar komt de familie naar België, de
Flyboys zullen ze warm welkom heten.

Grote Markt 27 - Mechelen

Uit sympathie